

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iosephina Lvcernensis

**Reiß, Jacob
Tschan, Jacob**

Constantiae, 1658

82. Vnum quid cum lesv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9773

mentum parallelogramma dictum, quô, perbrevispacio & labore, pictores propositas imagines imitantur, utique non erravero. Vfus est hoc instrumento Ioannes Baptista; multo autem sæpius & diutius IOSEPHVS. Quis ergo ipsum præcipuum IESV imitatoremeget esse?

ELOGIVM LXXXII.
IOSEPH

Vnum quid cum IESV.

QUod hîc docebo, fateor didicisse me ex Gratiano S. Teresiæ primogenito Virô, ut Riberae videtur, ac nobis, egregiè doctô ac piô. Sed forma tamen deerat, scholis apta ac templo, quam materiæ oblatae inducere calamus meus vult. Igitur; quæ diversa sunt, unum esse non possunt, nisi mediante unione. At quis neget IESVM & IOSEPHVM diversos esse? utpote Deum & hominem. Vnum ergo esse non possunt, nisi mediante Vnionem. Atqui rursus, res omnes quantumvis inter se diversæ, tot modis esse Vnum possunt, quot dantur Vnionum genera. Atqui dantur Vnionum genera quinque. Quinque modis ergo IESVS & IOSEPHVS unum esse, possunt; imò corrigo me, de facto unum sunt; quia dantur de factô inter ipsos illa quinque unionum genera; puta Vnio similitudinis Vnio propinquitatis, Vnio inhæisionis, Vnio conversionis, & Vnio naturalis, sive

sivè quasi naturalis. Ita Gratian. de Vit. S. IOSEPHI l. 3, c. 3. & ostendo inesse IESV & IOSEPHO hæc singula genera.

Ac 1. inest ei Vnio similitudinis; quia ut paulò ante dixi, hæc aliud non est, quam conformitas Vnius cum altero. At est hæc inter IESVM & IOSEPHVM triplex; corporis, morum, ac virtutum; prout itidem ostendi. Ergo inijs Vnio similitudinis, inest, inquam, eo modo, quo Relatio similitudinis inest ei, quod refertur ad aliud, intrinsecè.

2. Inest Vnio propinquitatis; quæ est conjunctio plurium inter se; sive ratione loci, ut cum manus manum stringit; sive ratione familiæ, ut cum plures eundem patrem familias recognoscunt; sive ratione sanguinis, ut cum plures illum à communi stipite trahunt; quod cognatorum est. At hæc quoque triplex unio propinquitatis in IESV & IOSEPHO est. Nam 1. quoties putas accepit IESVM in ulnas suas? quoties ori, oculis, ac pectori divinum IESV os, oculos, ac pectus adstrinxit? quoties expandit se atque mensus est super puerum hunc? nihil enim non licet Patri in tenerum Filij corpusculum, præcipuè si Deus dicat, accipe puerum & Matrem ejus, &c. 2. Fuit IOSEPHVS (ut ostendi Elog. 27.) paterfamilias omnium felicissimus, eiusq; filius familias unicus ipse IESVS. At quis IOSEPHO litem tantæ necessitudinis intentet? 3. Et inter se propinqui, & sub Davide stipite cõmuni descendunt IESVS

Q 4

& IO.

& IOSEPHVS. Quin quod alteri nulli concessum est, hoc concessum est ipsis, ut simul sint in primo & tertio gradu propinquitatis.

3. Inest Vnio inhæſionis, quæ Vnio in hoc à prioribus differt, quod priores solam coëxistentiam, hæc autem dependentiam significet Vnius ab alio. Sic autem se habet digitus & cera; volucris, & viscus; lignum, & gluten; amici inter se, homo & Deus, & in particulari IESVS & IOSEPHVS, quibus accommodo illud Deuteron. 10. v. 15. *En Domini Dei tui cælum est, & cælum cæli, terra, & omnia quæ in ea sunt: & tamen patri tuo conglutinat* est Dominus, & amavit eum elegitq; semen post eum hoc est vos (IOSEPHI imitatores) de cunctis gentibus sicut hodie comprobatur.

4. Inest Vnio conversionis; qualis est inter vitem & palmites, copiosum Vinum & aquæ guttulam, ignem & lignum, alitum & alimentum. At hæc haud dubiè 1, & per se fuit inter IESVM & MARIAM utpote in qua VERBVM CARO FACTVM EST, & habitavit in nobis, Ioan. 1. v. 14. Sed tamen proximè IOSEPHVM affecit hæc ipsa Vnio cuius palmes, aquæ gutta, lignumq; ipse fuit. Alimenti quoque vicem Almus pater persæpè præbuit, nihil magis optans quam vt fieret frumentum Christi.

5. Inest Vnio naturalis, sive quasi naturalis, non quidem animæ cum materia; neque naturæ cum supposito; neque accidentis cum subjecto; sed tamen membri cum capite, quod est Christus: hæc

hæc autem Unio hæc habet 1. ut IOSEPHVS
 qui membrum est in omnibus subfit Christo. 2.
 ut alijs, quibus Christus non delegat potestatem,
 non subfit. 3. Ut memoriâ, intellectu, ac volun-
 tate, tanquam re propria & independente, careat:
 hæc enim ad caput spectant. 4. Ut influxum reci-
 piat à capite, sine exceptione, dilatione, defectu,
 &c.

ELOGIVM LXXXIII.

IOSEPH

Vnum quid cum MARIA?

Non te teneo Lector, sed syllogismò unicò
 persuadeo, quod dico, Vir est unum quid
 cum uxore sibi desponsata, Atqui IO-
 SEPH est Vir, MARIA est eius desponsata uxor.
 Ergo IOSEPH est unum quid cum MARIA, At-
 qui si unum quid est cum MARIA, communem
 habet dignitatem cum illa. Est autem dignitas eius
 dignitatum omnium maxima, Est ergo IOSEPH
 ex hoc cum MARIA coniugiò dignitatem omniù
 maximam consecutus; cuius vindicandæ causa hæc
 in arenâ cum quocunque lubens congregiar.

Verùm hîc illico nescio quis opponit se mihi,
 & ànne exclamat; unum quid vir ille cum uxore
 sua esse potest, quando non sunt duo in carne unâ?
 quod tamen exigitur. Genes. 2. v. 24. Matth,
 19. v. 5. Marc. 10. v. 1. ad Cor. 6. v. 16. ad

Q 5

Ephes,